

معرفی ماهیان بومی موجود در تعدادی از چشمه‌های آب گرم استان هرمزگان

مریم طلا^{۱*}، منصور آزاد^۱، محسن دهقانی^۲، سعید تمدنی جهرمی^۳

^۱گروه شیلات، واحد قشم، دانشگاه آزاد اسلامی، قشم

^۲گروه محیط زیست، واحد بندر عباس، دانشگاه آزاد اسلامی، بندر عباس

^۳پژوهشکده اکولوژی خلیج فارس و دریای عمان، موسسه تحقیقات علوم شیلاتی کشور، سازمان تحقیقات، ترویج و آموزش کشاورزی، بندر عباس

نوع مقاله: **چکیده**

پژوهشی

تاریخچه مقاله:

دریافت: ۹۴/۱۲/۰۵

اصلاح: ۹۵/۱۲/۰۴

پذیرش: ۹۵/۱۲/۱۴

کلمات کلیدی:

چشمۀ آب گرم

ماهی گورخری

هرمزگان

Aphanius ginaonis

در این مطالعه، چشمه‌های آبگرم گنو، خورگو، سرگز خورگو، سیاهکش و پاهاش در استان هرمزگان به منظور معرفی ماهیان آن‌ها در سال ۹۰ و ۹۱ با نمونه‌برداری تصادفی بررسی گردید. بر اساس بررسی حاضر، ماهی گورخری گنو *Aphanius ginaonis* تنها گونه چشمۀ آبگرم گنو می‌باشد. در زمان بررسی این چشمۀ (مرداد)، تعداد قابل توجهی ماهی ماده بالغ و نیز بچه ماهی مشاهده گردید، لیکن در مطالعات پیشین، تیر ماه فصل تولیدمثل این ماهی گزارش شده است. لذا ممکن است ماهی گورخری گنو در سراسر تابستان تولیدمثل نماید. در چشمۀ خورگو و پاهاش فقط ماهی گورخری معمولی *Aphanius dispar* مشاهده شد. یک موجود کرم مانند از آبشش یک ماهی صید شده از چشمۀ خورگو خارج گردید که نوزاد آرتروپود تشخیص داده شد. در زمان بررسی چشمۀ پاهاش (مرداد) نیز، تعداد زیادی بچه ماهی گورخری معمولی مشاهده گردید که نشان دهنده تولیدمثل این گونه در فصل تابستان بود. جنس ماده ماهی گورخری معمولی در سرگز خورگو نیز هنگام بررسی این چشمۀ (فروردین)، بالغ و دارای تخدمان رسیده بود. در دو چشمۀ سرگز خورگو و سیاهکش، دو گونه ماهی گورخری معمولی و سیکلید ایرانی *Iranocichla hormuzensis* وجود داشت که سیکلید ایرانی این دو چشمۀ، از نظر رنگ‌آمیزی با هم تفاوت داشتند.

مقدمه

به طور کلی، چشمه‌های معدنی به عنوان ثروت ملی، از جنبه‌های مختلف مانند گردشگری، استفاده‌های درمانی، آبیاری باغها و زمین‌های کشاورزی (به ویژه در جنوب کشور که منابع آبی محدود است) و همچنین از نظر بوم‌شناسی و زیست‌شناسی، دارای ارزش فراوانی می‌باشند. در ایران، به علت فعالیت‌های نسبتاً گسترده آتش‌نشانی در دوره‌های زمین‌شناسی تاکنون و نیز فرآیند نفوذ آب‌های سطحی به درون زمین و گرم شدن در اعماق و سپس صعود به سطح زمین، چشمه‌های معدنی و گرم فراوانی وجود دارند (Hydrogeochemical study of mineral springs of Hormozgan province, 2000). لیکن به رغم وجود تعداد قابل توجه چشمه‌های آبگرم در کشور، مطالعاتی که در ارتباط با این چشمۀ‌ها انجام گردیده، عمدهاً به ویژگی‌های درمانی آن‌ها پرداخته و اهمیت زیستگاهی آن‌ها برای جمعیت‌هایی از ماهیان، کمتر مورد توجه قرار گرفته است (Kamal *et al.*, 2009). آب گرم گنو یکی از مناطق تفریحی بندرعباس است که چشمۀ آن زیستگاه ماهی رو به انفراض با نام ماهی گورخری

*نويسنده مسئول، پست الکترونيک: M_tala2002@yahoo.com

گنو Aphanius ginaonis می‌باشد؛ این ماهی بومی در چشمۀ آبگرم گنو با درجه حرارت حدود ۴۰ درجه سانتی‌گراد زندگی می‌کند و از جمله گونه‌های آسیب‌پذیر محسوب می‌شود. ماهی گورخری گنو از خانواده کپور ماهیان دندان دار و جنس Aphanius است که چندین گونه از این جنس در اکوسیستم‌های آبی ایران وجود دارند (Bagheri Dehbarez, 2013)، لیکن ماهی گورخری گنو فقط در چشمۀ آب گرم گنو یافت می‌شود. ماهی Aphanius ginaonis به علت طرح و رنگ بدنش دارای ارزش زیباشناسی می‌باشد. حداکثر طول بدن این ماهی کوچک ۲۷ میلی‌متر است و در آب‌های گوگردی کم‌عمق بسر می‌برد و از جلبک‌ها و بی‌مهرگان آبزی تغذیه می‌کند. بیش از ۵۰۰ مترمربع از آبگرم گنو زیستگاه طبیعی این ماهی نادر است که هر گونه آلوودگی یا تخریب این زیستگاه موجب نابودی و انقراض این ماهی منحصر به فرد می‌شود. همانکنون تنوع زیستی این گونه در معرض تهدیدهای متعددی نظری عدم توجه به ارزش‌های زیست‌محیطی و تنوع زیستی و عدم مدیریت صحیح منابع، تغییر کاربری اراضی این ناحیه و افزایش جمعیت و گسترش فعالیت‌های انسانی به‌ویژه در مناطق حساس اکولوژیک منطقه، مصرف بیش از حد سموم و کودهای شیمیایی و آفت‌کش‌ها در مزارع اطراف ناحیه گنو و نیز به‌کارگیری بدون مطالعه گونه‌های دستکاری شده ژنتیکی می‌باشد که لزوم شناسایی مورفولوژیک و آگاهی از ساختار جمعیت‌های مختلف در این ناحیه را از نظر وجود گونه‌های مختلف این ماهیان دوچندان می‌سازد.

و همکاران (۲۰۰۹)، یک مقایسه مورفولوژیک با استفاده از اтолیت Otolith Reichenbacher حوضه رودخانه مهران (جنوب ایران) و جمعیت Aphanius dispar از خلیج‌فارس ساحل امارات متحده عربی (۳۲ نمونه) انجام دادند. داده‌های به دست آمده از تصاویر SEM، مورفومتری اтолیت و تحلیل‌های آماری نشان داد که گونه A. ginaonis یک گونه معتبر و شاخص می‌باشد. نمونه‌های به دست آمده با طول استاندارد بیش از ۲۳ میلی‌متر، متغیر بودن ارتفاع و طول اтолیت، افتراق این گونه از سایر گونه‌ها را نشان داد. علاوه بر تنوع وابسته به ریخت‌شناسی، تنوع بیشتری از جمله وجود اтолیت با مورفولوژی مجزا در برخی نمونه‌ها مشاهده گردید. این تغییرات ممکن است درنتیجه ورود مصنوعی A. dispar به چشمۀ‌های آب گرم گنو در طول سال‌های گذشته و دورگه گیری پس از آن باشد (Reichenbacher et al., 2009). لذا پژوهش حاضر، با توجه به اهمیت چشمۀ‌های آبگرم از جنبه زیستگاه بودن آن‌ها برای ماهیان آب‌های داخلی، تعدادی از چشمۀ‌های آبگرم استان هرمزگان را از نظر وجود گونه‌های ماهیان در آن‌ها بررسی نموده است، زیرا محافظت از ماهیان بومی ساکن در چشمۀ‌های آبگرمی که ضمن دارا بودن ویژگی‌های درمانی و گردشگری و اهمیت آن‌ها به عنوان موهبت‌های طبیعی و سرمایه‌های ملی، زیستگاه انواعی از ماهیان نیز می‌باشند، مستلزم معرفی این ماهیان است.

مواد و روش‌ها

در این بررسی، نمونه‌برداری به روش میدانی و به صورت تصادفی و با استفاده از تور دستی (ساقوک) با چشمۀ ۱ میلی‌متر انجام شد. از هر چشمۀ آبگرم حدود ۱۰ تا ۱۵ عدد ماهی نمونه‌برداری شد و جهت تثبیت، از اتانول ۷۰ درصد استفاده گردید. طول کل هر ماهی با استفاده از کولیس (دقت: صدم سانتی‌متر) و وزن هر یک، توسط ترازوی دیجیتال (دقت: دهم گرم) اندازه‌گیری شد.

در هیچ‌یک از چشمۀ‌های مورد بررسی در محل سرچشمۀ، ماهی مشاهده نگردید و ماهی‌ها در مسیر جوی‌ها و یا رودهای جاری شده، رؤیت گردیدند. لذا نمونه‌برداری درون جوی‌ها و رودها انجام شد. غیر از چشمۀ آبگرم گنو که نمونه‌برداری از جمعیتی موجود در استخری سیمانی و دایره‌ای شکل به قطر تقریبی ۷ متر و عمق حدود ۳۰ سانتی‌متر انجام گردید. برای اندازه‌گیری دما و شوری آب نیز از دما‌سنج پرتابل سارتریوس المان و شوری سنج آتاگو ساخت کشور ژاپن استفاده شد. از آنجا که بر اساس نظر Coad (۲۰۱۲)، تعداد شعاع باله پشتی در ماهیان گورخری، متداول‌ترین شاخص سیستماتیک در این ماهیان می‌باشد، لذا برای شناسایی این ماهیان، تعداد شعاع باله پشتی و نیز تعداد نوارهای عرضی واقع در طرفین بدن، ضمن توجه به الگوی رنگ‌آمیزی این نوارها، مورد نظر قرار گرفت.

نتایج

در این بررسی، دمای آب چشمۀ آبگرم گنو در مرداد ماه در کanal‌های با جریان سریع آب، ۴۱ درجه سانتی‌گراد و در نواحی با جریان کم و بسیار کم، ۳۹ درجه سانتی‌گراد اندازه‌گیری گردید. شوری آب نیز ppt ۲ اندازه‌گیری شد. ماهیان نمونه‌برداری شده از چشمۀ آبگرم گنو، کوچک و از نظر رنگ‌آمیزی به طور کلی خاکستری رنگ بودند، اما وجود نوارهای عرضی تیره‌رنگ در طرفین بدن (پهلوها) و طرح لکه‌دار بر روی سر و پشت بدن آن‌ها، به راحتی قابل مشاهده بود (شکل ۱). باله دمی آن‌ها مربعی شکل و سر آن‌ها نیز در قسمت فوقانی مسطح بود و دهان زبرین داشتند (شکل ۲). دو شکلی جنسی در بین ماهیان نر و ماده صید شده از چشمۀ آبگرم گنو کاملاً مشهود بود و در نگاه اول، باله دمی ماهیان نر غالباً با دو نوار عرضی سیاه رنگ و نسبتاً پهن، جلب نظر می‌نمود. حد فاصل این نوارهای عرضی، تقریباً به رنگ خاکستری بود، اما باله دمی ماهیان ماده، به طور کلی فاقد نوار عرضی و یا دارای یک نوار عرضی کم رنگ و باریک بر روی باله دمی و نزدیک ساقۀ دمی بود. همچنین تعداد قابل توجهی نوار عرضی در طرفین بدن ماهیان مشاهده می‌گردید که به طور کلی در ماهیان نر، مشخص تر از ماهیان ماده بود. ماهیان ماده در طرفین بدن، دارای نوارهای عرضی کم رنگ و یا به جای نوارهای عرضی، دارای طرح لکه‌دار بودند. زیر شکم این ماهیان در هر دو جنس نر و ماده، نقره‌ای رنگ و براق به نظر می‌رسید. به طور کلی تمام ماهیان ماده، از نظر رنگ‌آمیزی، کم رنگ‌تر از ماهیان نر مشاهده شدند (شکل ۲). در بین ماهیان جمع‌آوری شده، تعدادی ماهی ماده با شکم برجسته نیز مشاهده گردید که به نظر می‌رسید دارای تخدمان‌های رشد یافته باشند. شکم تعدادی از این ماهی‌ها باز شد و با مشاهده تخدمان رسیده، این موضوع تأیید گردید (شکل ۳). در این بررسی، تمام ماهیان ماده نسبت به ماهیان نر، طول و وزن بیشتری داشتند.

شکل ۲. مقایسه جنس نر و ماده از نظر رنگ (صید شده از چشمۀ آبگرم گنو). بالا: ماهی ماده با یک نوار عرضی باریک بر روی باله دمی. پایین: ماهی نر با دو نوار عرضی پهن و سیاه رنگ بر روی باله دمی نوارهای عرضی بر پهلوی ماهی نر، نسبت به ماهی ماده واضح بیشتری دارند.

شکل ۱. طرح لکه دار روی سر و پشت بدن ماهی صید شده از چشمۀ آبگرم گنو دهان زبرین و سر مسطح ماهی نیز قابل مشاهده است.

شکل ۳. تخدمان ماهی مولد ماده به طول کل ۴/۷۸ سانتی متر و وزن ۱/۸ گرم (صید شده از چشمۀ آبگرم گنو). طرح لکه دار بر روی پهلوی ماهی قابل مشاهده می‌باشد.

در زمان بازدید چشممه آبگرم خورگو (مرداد ماه)، در هیچ یک از نواحی کم عرض جریان آبگرم خورگو، ماهی مشاهده نگردید. تنها پس از طی مسافت حدود ۵۰۰ متر از سرچشممه که جریان، عریض می‌شود و فقط در بعضی حاشیه‌ها تعداد اندکی ماهی مشاهده گردید. این ماهی‌ها نیز، کوچک و از نظر رنگ به طور کلی خاکستری رنگ و سطح زیر شکم آن‌ها نقره‌ای و شفاف بود و همین‌طور دارای دهان زبرین باله دمی چهارگوش بودند. دو شکلی جنسی نیز در بین ماهیان نر و ماده قابل مشاهده بود و همانند ماهیان چشممه آبگرم گنو، ماهیان ماده کم‌رنگ‌تر از ماهیان نر بودند. همچنین، باله دمی ماهیان نر دارای دو نوار عرضی سیاه رنگ بود، اما حد فاصل نوارهای عرضی سیاه رنگ، به رنگ زرد دیده می‌شد (شکل ۴). به علاوه، جنس نر بر روی طرفین بدن، دارای نوارهای عرضی مشخص و باریک بود. این نوارهای عرضی بر روی بدن ماهی ماده، باریک‌تر و کم‌رنگ‌تر به نظر می‌رسید.

شکل ۵. جانور کرم مانند (احتمالاً نوزاد آرتروپود) موجود در آبشش ماهی گورخری معمولی در چشممه آب گرم خورگو.

شکل ۴. جنس نر و ماده ماهی صید شده از چشممه آبگرم خورگو.
بالا: ماهی ماده به طول کل ۴/۲۴ سانتی متر و وزن ۰/۲ گرم. پایین:
ماهی نر به طول کل ۳/۵۸ سانتی متر و وزن ۰/۷ گرم. رنگ حد
فاصل نوارهای عرضی واقع در روی باله دمی ماهی نر، زرد رنگ و
باله مخرجی نارنجی رنگ است.

هنگام بررسی ماهیان صید شده از چشممه آبگرم خورگو، یک جانور کرم مانند با حرکات کرمی شکل درون آبشش یکی از ماهی‌ها مشاهده شد که توسط پنس خارج و داخل الكل ۵ درصد فیکس گردید و جهت شناسایی به دانشکده دامپزشکی دانشگاه تهران ارسال شد. لیکن جرم انگلی تشخیص داده نشد و نوزاد آرتروپود اعلام گردید (mobidi، ۱۳۹۱) (شکل ۵). دمای آب در مظاهر چشممه آبگرم سرگز خورگو در فروردین ماه، ۳۵ درجه سانتی‌گراد و شوری ۲۹ ppt ۲۹ اندازه‌گیری شد. در این بررسی، تا فاصله دو کیلومتری از مظاهر چشممه، ماهی مشاهده نگردید، اما پس از طی مسافت مذکور، جمعیتی از دو گونه ماهی مشاهده شد. گونه کوچک‌تر، بسیار شبیه به گونه موجود در چشممه‌های آبگرم گنو و خورگو و گونه دیگر، کاملاً متفاوت بود. قابل ذکر است که تعداد ماهی در چشممه آبگرم سرگز خورگو، در مقایسه با چشممه آبگرم خورگو بیشتر بود. دمای آب در فاصله ۲ کیلومتری از مظاهر چشممه و در محل حضور ماهی‌ها، ۳۳ درجه سانتی‌گراد و شوری آب ۳۳ ppt ۳۳ اندازه‌گیری شد. یعنی با افزایش فاصله از مظاهر چشممه، دما ۲ درجه کاهش و شوری ۴ درجه افزایش داشت. شکل ۶، یک جفت ماهی نر و ماده صید شده از چشممه آبگرم سرگز خورگو را نشان می‌دهد که بسیار شبیه به گونه موجود در چشممه‌های آبگرم گنو و خورگو بودند. در این شکل، وجود دهان زبرین در ماهی ماده کاملاً مشخص است.

شکل ۶. جنس نر و ماده ماهی صید شده از چشممه آبگرم سرگز خورگو.
بالا: ماهی نر به طول کل ۰/۹۸ سانتی متر و وزن ۰/۴ گرم. به رنگ زرد در حد
فاصل نوارهای عرضی واقع بر روی باله دمی ماهی نر توجه کنید.

ماهیان ماده صید شده از چشمۀ آبگرم سرگز خورگو، شکم بر جسته داشتند و به نظر می‌رسید در مرحله رسیدگی جنسی باشند. باز کردن شکم این ماهیان و مشاهده تخمدان‌های رسیده در آن‌ها، این موضوع را تأیید نمود. تخمک‌های مشاهده شده در این ماهیان، درشت بود و قطره‌های تخمک، در مقایسه با اندازه تخمدان و تعداد تخم موجود در آن، بزرگ بود (شکل ۷).

شکل ۷. بالا: ماهی ماده (مولد) گونه کوچک تر صید شده از چشمۀ آبگرم سرگز خورگو. وسط و پایین: تخمک‌ها و تخمدان گونه کوچک تر صید شده از چشمۀ آبگرم سرگز خورگو به شکم بر جسته ماهی ماده و قطر تخمک‌ها در مقایسه با اندازه ماهی و اندازه تخمدان توجه نمایید.

دومین گونه که در چشمۀ آبگرم سرگز خورگو مشاهده گردید، برخلاف گونه کوچک‌تر، دهان میانی و نیز باله دمی مربعی شکل داشت. دو شکلی جنسی در گونه بزرگ تر نیز کاملاً مشهود بود. جنس نر این ماهی، دارای رنگ خالدار تیره و روشن بر روی بدن و باله‌ها بود (شکل ۸). همچنین سر سرخ‌رنگی داشت که در سطح شکمی، از زیر لب تا زیر سرپوش‌های آبششی، سرخ‌تر بود. لب بالا و پایین جنس نر این ماهی نیز سیاه رنگ بود (شکل ۹). بر روی باله دمی، پشتی و شکمی نیز نقاط قرمز رنگ مشاهده می‌گردید. حاشیه باله پشتی و شکمی قرمز رنگ بود.

در شکل ۱۰، جنس ماده گونه بزرگ‌تر موجود در چشمۀ آبگرم سرگز خورگو مشاهده می‌شود. همان‌طور که در این شکل مشاهده می‌گردد، جنس ماده تقریباً به رنگ خاکستری، دارای نوارهای عرضی و قادر آرایش رنگین می‌باشد.

شکل ۹. جنس نر گونه بزرگ‌تر صید شده از چشمۀ آبگرم سرگز خورگو به لب‌های سیاه رنگ ماهی و رنگ سرخ زیر لب تا انتهای سرپوش آبششی توجه نمایید. (عکس از خارج تنگ گرفته شده است)

شکل ۸. جنس نر گونه بزرگ‌تر صید شده از چشمۀ آبگرم سرگز خورگو به طول ۱۳/۷ گرم و ۸/۹۲ سانتی‌متر

شکل ۱۰. جنس ماده گونه بزرگ‌تر موجود در چشمۀ آبگرم سرگز خورگو

در هنگام بازدید چشمۀ آبگرم سیاهکش (فروردين ماه)، دمای آب در محل آبشار کم ارتفاعی که پس از مظهر چشمۀ قرار داشت، ۳۴ درجه سانتی گراد و شوری ppt ۳۰ اندازه گیری شد. در این بررسی، در پای آبشار کم ارتفاع و همین طور در امتداد جریان، دو گونه ماهی در کنار یکدیگر مشاهده شدند که گونه کوچکتر شبیه به گونه موجود در چشمۀ آبگرم گنو و خورگو و نیز شبیه به گونه کوچکتر موجود در چشمۀ آبگرم سرگز خورگو بود. شکل ۱۱، یک جفت ماهی نر و ماده صید شده از گونه کوچکتر موجود در چشمۀ آبگرم سیاهکش را نشان می‌دهد. گونه بزرگتر نیز شبیه به گونه بزرگتر موجود در چشمۀ آبگرم سرگز خورگو بود، اما رنگ‌آمیزی متفاوتی داشت. همان‌طور که در شکل ۱۲ مشاهده می‌شود، جنس نر گونه بزرگتر، ضمن طرح خال دار تیره و روشن بر روی پوست بدن، به‌طور کلی رنگ‌آمیزی سیاهرنگی داشت.

شکل ۱۲. جنس نر گونه بزرگتر، صید شده از چشمۀ آبگرم سیاهکش. بالا: ماهی نر به طول کل ۱۰/۶۳ سانتی متر و وزن ۱۷/۲ گرم. پایین: ماهی نر به طول کل ۹/۱۲ سانتی متر و وزن ۱۱ گرم.

شکل ۱۱. جنس نر و ماده گونه کوچکتر در چشمۀ آبگرم سیاهکش بالا: ماهی ماده به طول کل ۳/۳۱ سانتی متر و وزن ۵/۰ گرم. پایین: ماهی نر به طول کل ۳/۷۱ سانتی متر و وزن ۷/۰ گرم.

در شکل ۱۳، جنس ماده گونه بزرگتر موجود در چشمۀ آبگرم سیاهکش، در کنار جنس نر آن مشاهده می‌گردد. همان‌طور که مشاهده می‌شود، جنس ماده تقریباً به رنگ خاکستری، دارای نوارهای عرضی و به‌طور کلی فاقد آرایش رنگین و شبیه به جنس ماده گونه بزرگتر موجود در چشمۀ سرگز خورگو بود. باله دمی مربعی شکل گونه بزرگتر، در شکل ۱۲ و نیز ۱۳ مشاهده می‌شود، اما یک ماهی با باله دمی چنگالی نیز مشاهده گردید (شکل ۱۴).

شکل ۱۴. جنس نر گونه بزرگتر با باله دمی چنگالی شکل موجود در چشمۀ آبگرم سیاهکش

شکل ۱۳. جنس ماده گونه بزرگتر (پایین عکس)، در کنار جنس نر (بالای عکس) موجود در چشمۀ آبگرم

دمای آب چشمۀ آبگرم پاهاش در فروردین ماه، ۲۹ درجه سانتی گراد و شوری ppt ۱۶ اندازه گیری شد. در زمان انجام این بررسی، فقط یک گونه ماهی که شبیه به گونه موجود در چشمۀ آبگرم گنو و خورگو و نیز شبیه به گونه کوچکتر موجود در چشمۀ آبگرم سرگز خورگو و سیاهکش بود، همراه با تعداد قابل توجهی بچه ماهی مشاهده گردید.

بحث

بر اساس مطالعات انجام شده، تنها گونه ماهی موجود در چشمہ آبگرم گنو، ماهی گورخری گنو *Aphanius ginaonis* می باشد (Armantrout, 1980; Esmaili and Gholami, 2007; Abdoli, 1999) و مشاهدات مربوط به مورفولوژی ماهیان نمونه برداری شده که در نتایج شرح گردید نیز با ویژگی های مذکور برای مورفولوژی ماهی گورخری گنو (Coad, 1980; Abdoli, 1999; Coad, 1999) مطابقت می نماید. به علاوه، در این بررسی، تعداد شعاع باله پشتی در تمام ماهیان نمونه برداری شده (۱۶ عدد)، کمتر از ۵ عدد و تعداد نوارهای عرضی واقع در طرفین بدن ماهیان، در تمام نمونه ها بیشتر از ۱۶ عدد شمارش گردید. از آنجاکه تعداد شعاع باله پشتی در ماهیان گورخری، متداول ترین شاخص سیستماتیک در این ماهیان می باشد و این تعداد در ماهی گورخری گنو بر اساس نظر Coad (۲۰۱۲)، ۴ تا ۷ عدد و طبق مشاهدات Alavi Yegane (۲۰۱۲)، ۵ تا ۷ عدد است، لذا با در نظر گرفتن تعداد شعاع باله پشتی (کمتر از ۷ عدد) در ماهیان نمونه برداری شده، گونه موجود در چشمہ آبگرم گنو، ماهی گورخری گنو *Aphanius ginaonis* می باشد. به علاوه Alavi Yegane (۲۰۱۲)، تعداد نوارهای عرضی واقع در طرفین بدن ماهی گورخری گنو را ۱۴ تا ۱۸ عدد گزارش نموده است. در بررسی حاضر، این تعداد در تمام ماهیانی که از چشمہ آبگرم گنو نمونه برداری شدند، بیشتر از ۱۶ عدد و در تمام موارد، بیشتر از این تعداد در گونه صید شده از چشمہ های آبگرم خورگو و پاهاش و نیز بیشتر از این تعداد در گونه کوچکتر صید شده از چشمہ های آبگرم سرگز خورگو و سیاهکش شمارش گردید. همچنین نوارهای عرضی مورد بحث، در تمام ماهیان نمونه برداری شده از چشمہ آبگرم گنو، در مقایسه با ماهیان صید شده از چشمہ های آبگرم خورگو و پاهاش و نیز گونه کوچکتر صید شده از چشمہ های آبگرم سرگز خورگو و سیاهکش، از نظر شدت رنگ آمیزی، واضح تر بودند. این موضوع، به ویژه در ماهیان نر، بهوضوح قابل تشخیص بود. به این ترتیب، این موضوع که ماهیان نمونه برداری شده از چشمہ آبگرم گنو، ماهی گورخری گنو *Aphanius ginaonis* بودند، مورد تأیید قرار گرفت. در این بررسی که در اواسط مرداد ماه انجام شد، تعداد قابل توجهی ماهی ماده مولد، همچنین بچه ماهی مشاهده گردید، در حالی که Abdoli (۱۹۹۹) تیر ماه را، فصل تولید مثل ماهی گورخری گنو گزارش نموده است. لذا این احتمال وجود دارد که تولید مثل این گونه در سراسر تابستان انجام گردد.

در این پژوهش، تعداد شعاع باله پشتی در تمام ماهیان نمونه برداری شده (۹ عدد) از چشمہ آبگرم خورگو، بیشتر از ۷ عدد و تعداد نوارهای عرضی واقع در طرفین بدن ماهیان، کمتر از ۱۴ عدد یعنی کمتر از این تعداد در ماهیان نمونه برداری شده از چشمہ آبگرم گنو شمارش گردید. قابل ذکر است که تعداد ماهی در چشمہ آبگرم خورگو، در مقایسه با چشمہ آبگرم گنو بسیار کمتر بود و لذا صید تعداد بیشتر ماهی میسر نگردید. البته تعداد کم ماهی در این چشمہ، با توجه به میزان آبدهی آن ۲/۲۷ لیتر در ثانیه)، توجیه پذیر می باشد. Alavi Yegane (۲۰۱۲)، تعداد شعاع باله پشتی در ماهی گورخری معمولی *Aphanius dispar* را ۸ تا ۱۰ عدد و بیشتر از این تعداد در ماهی گورخری گنو (۵ تا ۷ عدد) گزارش نموده است، لذا با در نظر گرفتن تعداد شعاع باله پشتی (بیشتر از ۷ عدد) در تمام ماهیان نمونه برداری شده، می توان گفت این ماهیان، ماهی گورخری معمولی *Aphanius dispar* بودند. به علاوه طبق مشاهدات Alavi Yegane (۲۰۱۲)، تعداد نوارهای عرضی واقع در طرفین بدن ماهی گورخری معمولی، ۱۲ تا ۱۶ عدد و کمتر از این تعداد در ماهی گورخری گنو (۱۴ تا ۱۸ عدد) می باشد. در این بررسی، تعداد نوارهای عرضی در تمام ماهیانی که از چشمہ آبگرم خورگو نمونه برداری شدند، کمتر از ۱۴ عدد و در تمام موارد، کمتر از این تعداد در ماهی گورخری گنو *Aphanius ginaonis* شمارش گردید. تعداد بیشتر نوارهای عرضی در طرفین بدن ماهی گورخری گنو، نسبت به ماهی گورخری معمولی، از طریق مشاهده معمولی و بدون شمارش نیز، آشکار بود (شکل ۲ و ۴). در این بررسی تمام ماهیان نمونه برداری شده از چشمہ آبگرم خورگو، در مقایسه با ماهیان گورخری گنو *Aphanius ginaonis*، از نظر شدت رنگ آمیزی نوارهای عرضی واقع در طرفین بدن، مبهم تر بودند. این موضوع، به ویژه در ماهیان نر، بهوضوح قابل تشخیص بود. همچنین حد فاصل بین نوارهای عرضی واقع بر روی باله دمی جنس نر، در ماهیان نمونه برداری شده از چشمہ آبگرم خورگو زردنگ بود، در حالی که در ماهیان نمونه برداری شده از چشمہ آبگرم گنو، تقریباً به رنگ خاکستری روشن بود (شکل ۲ و ۴). گونه کوچک تر موجود در چشمہ آبگرم سرگز خورگو نیز بر اساس شواهدی مشابه با آنچه در مورد ماهیان چشمہ آبگرم خورگو، شرح داده شد، ماهی گورخری معمولی *Aphanius dispar* شناسایی گردید. گونه بزرگ تری که در این چشمہ آبگرم

مشاهده گردید، بر اساس ویژگی‌های مورفولوژی که در نتایج شرح گردید، سیکلید ایرانی *Iranocichla hormuzensis* تشخیص داده شد (Coad, 2012). قابل ذکر است که سیکلید ایرانی مورد علاقه‌گروهی از آکواریوم داران می‌باشد و اگرچه در هیچ‌یک از منابع، ارزش خوراکی برای آن ذکر نشده است، اما هنگام بازدید، جوانان بومی که برای تفریح به این چشمۀ آمده بودند، تعداد قابل توجهی از این گونه را برای خوراک، صید کرده بودند. گونه کوچک‌تر موجود در چشمۀ آبگرم سیاهکش نیز، بر مبنای مشاهدات مشابه با آنچه در مورد ماهیان موجود در چشمۀ آبگرم خورگو ذکر گردید، ماهی گورخری معمولی *Aphanius dispar* تشخیص داده شد. گونه بزرگ‌تر مشاهده شده در این چشمۀ نیز سیکلید ایرانی شناسایی گردید، لیکن از نظر رنگ‌آمیزی با سیکلید ایرانی مشاهده شده در چشمۀ آبگرم سرگز خورگو تفاوت قابل ملاحظه‌ای داشت. از آنجا که جنس نر سیکلید ایرانی، دارای ویژگی رنگ‌آمیزی سطح بدن می‌باشد، لذا این تفاوت، در جنس نر سیکلید ایرانی موجود در چشمۀ آبگرم سیاهکش و چشمۀ آبگرم سرگز خورگو کاملاً نمایان بود. همان طور که در شکل ۱۲ مشاهده می‌شود، جنس نر سیکلید ایرانی موجود در چشمۀ آبگرم سیاهکش، ضمن طرح خال دار تیره و روشن موجود بر روی پوست بدن، به‌طور کلی رنگ‌آمیزی سیاه‌رنگی دارد، درحالی که جنس نر سیکلید ایرانی موجود در چشمۀ آبگرم سرگز خورگو، دارای سر سرخ‌رنگی می‌باشد (شکل ۸ و ۹). یکی از دلایل تفاوت رنگ‌آمیزی جنس نر سیکلید ایرانی در دو چشمۀ آبگرم سیاهکش و سرگز خورگو، احتمالاً تفاوت در تغذیه این ماهیان در این دو چشمۀ می‌باشد. ماهی موجود در چشمۀ آبگرم پاهاش نیز، بر اساس شواهدی مشابه با آنچه در مورد ماهیان موجود در چشمۀ آبگرم خورگو ذکر گردید، ماهی گورخری معمولی *Aphanius dispar* تشخیص داده شد. وجود تعداد قابل توجه بچه ماهی گورخری در این چشمۀ گواه بر تولید مثل این ماهی در فصل بهار است.

تشکر و قدردانی

از جناب آقای دکتر موبدي عضو هیئت‌علمی دانشکده دامپزشکی دانشگاه تهران و جناب آقای آهو کارشناس آزمایشگاه انگل‌شناسی دانشکده دامپزشکی دانشگاه تهران به خاطر همکاری و شناسایی جانور کرم مانندی که در آبشش یکی از ماهیان صید شده از چشمۀ آبگرم خورگو به دست آمد، قدردانی می‌گردد.

منابع

- Abdoli, A. 1999. Iranian domestic fish. First Edition. Museum of Nature and Wildlife of Iran. 377 p. (in Persian)
- Alavi Yeganeh, M.S. 2012. Biosystematic of Afyanus sex with morphological and molecular methods in the central plateau of Iran. Ph.D. thesis. Tarbiat Modares University. Faculty of Marine Sciences. 151 p. (in Persian)
- Armantrout, N.B. 1980. Freshwater Fishes of Iran. Ph.D. Thesis. Oregon State University. Covallis. Oregon. USA. 472 p.
- Bagheri Dehbarez, Z. 2013. Gastrointestinal histology and nutritional characteristics of *Aphanius ginaonis* in relation to cyanobacteria of the Governmental Water Fountain. MSc. Thesis. Ministry of Science, Research and Technology. Hormozgan University.
- Coad, B.W. 1980. A re-description of *Aphanius ginaonis* (Holly 1929) from southern Iran (Osteichthyes; Cyprinodontiformes). Journal of Natural History. 14: 33-40.
- Coad, B.W. 2012. Freshwater Fishes of Iran, Species Accounts; Cobitidae to Cyprinodontidae.
- Esmaili H.R., Gholami, Z. 2007. Surveying of surface microfacies of the *Aphanius ginaonis* (Holly, 1929) (radius of the fish mounds) by the electron microscope (SEM). Iran Biology Magazine. 20(2): 307-314. (in Persian)
- Hydrogeochemical study of mineral springs of Hormozgan province. 2000. Water Resources Research Center (Tamab). Deputy Head of Groundwater Studies. 353 p. (in Persian)
- Kamal, Sh., Abdoli, A., Bakhtiari, M., Karami, M. 2009. Some features of fish biology of *Aphanius sophiae*, spring of Ali Damghan. Journal of Environmental Science. 6(3): 53-62. (in Persian)
- Reichenbacher, B., Kamrani, E., Esmaeili, H.R. 2009. The endangered cyprinodont *Aphanius ginaonis* (Holly, 1929) from southern Iran is a valid species: evidence from otolith morphology. Environmental Biology of Fishes. 86: 507-521.